

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om sikkerhedspolitisk oplysningsvirksomhed.

[Af Bilgrav-Nielsen (RV) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 49. Fremsat 10/3 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

I dette forslag har det radikale venstre opfordret regeringen til snarest at iværksætte en alsidig sikkerhedspolitisk oplysningsvirksomhed. Jeg har megen sympati for motiverne bag forslaget og er også enig med forslagsstillerne i, at en øget oplysningsvirksomhed på det sikkerhedspolitiske og nedrustningspolitiske område har væsentlig betydning for det folkelige engagement og for holdningsdannelsen. Denne oplysningsvirksomhed bør varetages af de politiske partier, af massemedierne og af de folkelige organisationer, og efter den brede debat at dømme ser det ud til, at det indtil videre er lykkedes ganske godt.

Jeg må tage afstand fra den kritik, der er indeholdt i bemærkningerne til forslaget, om, at regeringen ikke har efterlevet FN-slutdokumentets opfordringer til øget oplysning om nedrustningsspørgsmål. Både før og efter FNs første ekstraordinære generalforsamling om nedrustning har udenrigsministeriet bestræbt sig for at give fyldestgørende oplysninger om nedrustningsspørgsmål. Lad mig blot nævne de årlige beretninger fra nedrustningsudvalget og FNs generalforsamlinger. Endvidere vil jeg fremhæve, at der gennem årene er ydet betydelig finansiel bistand til

organisationer og foreninger, der beskæftiger sig med nedrustningsspørgsmål. Endelig skal det vel også nævnes, at repræsentanter for folkelige organisationer får lejlighed til at deltage i FNs 2. specialsession om nedrustning.

Forslagsstillerne forestiller sig ansvaret for oplysningsvirksomheden placeret hos undervisningsministeren, som forudsættes at nedsætte et udvalg til formålet. Dette leder jo automatisk tanken hen på højskolelovgivningen og på fritidsundervisningsloven. Disse love er så rummelige, at der allerede nu kan iværksættes oplysningsarbejde om freds- og sikkerhedspolitiske emner på lige fod med al anden folkeoplysning i form af aftenskoleundervisning, studiekredse, foredragsrækker og kurser på vore højskoler.

Det forekommer mig ikke umiddelbart velbegrunderet at placere et udvalg af den foreslåede art under undervisningsministeriet. Ganske vist er det tanken, at det skal beskæftige sig med oplysningsvirksomhed, men saglige hensyn taler for, at udvalget i givet fald skulle henlægges under de ministre, til hvis ressort nedrustnings- og sikkerhedspolitikken hører.

Dertil kommer, at jeg ikke er så sikker på, at der overhovedet er behov for et udvalg som foreslået her. Dels forekommer det mig at være uhensigtsmæssigt tungt og næppe til megen gavn for, hvad man kunne kalde græsrodsarbejdet, at lade denne form for oplysningsarbejde foregå gennem et udvalg, dels har regeringen, som det er nævnt flere gange i dag, pr. januar 1981 nedsat SNU, sikkerheds- og nedrustningsudvalget, som jo netop har til hensigt at stimulere den offentlige debat for så vidt angår sikkerhedspolitik og nedrustning.

SNU har også fået pålagt informationsmæssige opgaver og råder over en bevilling specielt til dette formål, og udvalget har allerede i sit første år ydet finansiel støtte til en lang række projekter til fremme af oplysning på dette område. Måske burde det overvejes nærmere, hvordan SNU's indsats på informationsområdet kan styrkes, men der er som sagt næppe behov for endnu et udvalg, der skal forestå oplysningsvirksomheden på det sikkerheds- og nedrustningspolitiske område. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag.